Anul al 55-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei

Nr. 211 Sâmbătă 6 August 1938
12 Pagini P. IIII

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. ș. T. No. 120.288/932

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ȚARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei ILUSTR. ROMÂNĂ și UNIV.-SPORT câte 500 lei

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

Drumul spre eftenirea traiului

Parcă este de prisos să relevăm, că una este eftenirea traiului și alta este înfrânarea speculei, așa că și mijloacele de întrebuințat în fiecare din aceste două cazuri sunt diferite.

A înfrâna specula înseamnă a opri câștigul exagerat, deci ilicit. A efteni traiul înseamnă a reduce cheltuelile de cost și a ușura sarcinile bănești ce apasă, fie asupra comercianților și industriașilor, fie asupra celorlalți cetățeni.

Pentru a se obține o adevărată eftenire a ansamblului vieții, socotim că numai măsurile luate împotriva comercianților nu sunt de ajuns. De asemenea, socotim că nu pot da tot rezultatul ce se așteaptă, sforțările de suprimare a intermediarilor. Nu s'a ajuns în nici o țară, ca marfa, indiferent de natura ei, să treacă direct dela producător la consumator.

Aceste afirmațiuni, cari nu conțin nici o critică a măsurilor ce se iau de autorități în chestiunea eftenirii traiului, sunt făcute cu scopul de a scoate în evidență un adevăr, pe care îl socotim important. Adevărul că eftenirea reală a traiului nu se obține în proporții mulțumitoare numai prin măsuri aplicate unei singure părți, adică numai prin măsuri aplicate particularilor.

La rândul lor, autoritățile publice și instituțiunile cu caracter comercial și care depind de stat au și datoria și putința de a contribui prin fapte și exemple la opera de eftenire a traiului.

In privința aceasta, direcția căilor ferate a dat mai acum câteva zile un exemplu. A redus tariful la autobuze, care circulă pe unele drumuri din provincie, și a scăzut prețurile la un hotel ce-i aparține la Mamaia.

Firește, ambele aceste măsuri nu trag simțitor în cumpăna eftenirii traiului. Le-am citat însă ca o indicațiune, ca arătarea drumului sau, mai exact, a încă unui drum, care duce la ținta ce se urmărește.

„Dacă vrei să mă vezi plângând, plânge mai întâi tu însuți", a spus de mult poetul latin Horațiu. Aplicând dictonul acesta la chestiunea de care ne ocupăm, spunem: dacă se cere particularilor să contribuiască la eftenirea traiului, să-și dea și statul cu autoritățile sale partea de contribuție. Să și-o dea prin exemple, nu numai prin sfaturi, prin măsuri de eftenire luate și pe socoteala sa, nu numai prin măsuri luate împotriva particularilor.

Așa, tot aprobând fără vre-o rezervă măsurile ce se iau pentru înfrânarea speculei, precum și măsurile de desființare, întrucât e cu putință, a clasei parazitare a intermediarilor, aceste măsuri să fie completate, în primul rând, prin scăderea prețurilor la articolele al căror monopol îl are statul, precum și prin scăderea taxelor ce grevează articole, ca zahărul, petrolul, benzina, etc. Se știe, de pildă, că benzina, fără taxele către stat, adică așa cum este trimisă la export, nu costă decât trei lei litrul.

Se știe de asemenea, că la noi, prețul hârtiei — fie hârtia pentru ziare, fie hârtia pentru cărți, — este de două ori mai mare decât în alte țări. Ba, este mai mare de cât în țările care nu produc la ele hârtie, ci o importă.

Să înceapă deci statul prin a scădea prețurile la articolele ce ne vinde direct și prin a scădea taxele la articolele ce nu vinde direct, dar pe care le grevează cu taxe ce depășesc cu mult costul de producție al acelor articole.

Urmând pe drumul acesta, poate revizui și scădea tarifele de transport, fie pe căile ferate, fie pe apă.

Mai sunt de luat măsuri, dar acestea sunt de alt ordin, pentru ca orice cetățean, fie el comerciant, industriaș, meseriaș, sau simplu lucrător manual, să fie asigurat că, în afară de impozitele și taxele strict legale, nu mai are de dat nici un ban pe delături.

Acțiunea de conciliere a lordului Runciman

Când la 16 Decembrie 1917, președintele Republicii franceze, Raymond Poincaré, punea semnătura sa pe decretul prin care se autoriza crearea unei armate naționale autonome cehoslovace, ideea de stat unitar cehoslovac a fost consacrată definitiv. Națiunea cehoslovacă a luat astfel ființă prin afirmarea, cea mai elocventă pe care un popor o poate manifesta, a voinții lui de a trăi liber și independent: prin sacrificiul de sânge spontan și liber consimțit.

Timp de mai mult de zece secole națiunea cehoslovacă a fost sfâșiată sub dominațiunea străină și era considerată ca definitiv dispărută.

„Armata noastră autonomă — a scris mai târziu d. Eduard Beneș, ca ministru de externe al statului cehoslovac — a cărei existență juridică a fost recunoscută de Franța pe dintâi, această armată liberă, născută în Franța, centralizată în Franța, cu elemente provenind de pe toate fronturile, a fost nu numai evidența victoriei și instrumentul independenței naționale, dar patria, patria-mamă — lipsită încă de fruntarii — dar reală, vie pe solul francez".

O națiune reînviată astfel prin propriile ei sacrificii de sânge, liberată de dominațiune asupritoare prin eroismul propriilor ei fii, are și datoria și dreptul să-și apere existența ei națională cu ultima energie și să ceară tuturor respectul legilor ei fundamentale în cadrul cărora a fost închegat statul independent și suveran.

Cu atât mai meritorii sunt sacrificiile acceptate azi, după 20 de ani, de națiunea cehoslovacă în beneficiul unor minorități cari s'au bucurat și până acum în noua lor patrie de cele mai largi libertăți și dintre cari, unele cel puțin, reamintesc încă prin prezența lor, timpurile de restriste când poporul cehoslovac se găsea sub stăpânirea lor. Națiunea cehoslovacă a mers mai departe: ea a acceptat transpunerea unei chestiuni cu un caracter strict intern pe terenul internațional și a acceptat nu numai sfaturile binevoitoare ale aliaților și prietenilor ei, dar chiar și negocieri directe, aproape dela egal la egal, cu o minoritate la spatele căreia ea știa bine că se găsește un stat străin, adversar fățiș al integrității ei teritoriale. A făcut mai mult: a acceptat fără nici o rezervă, cu francheță, cu lealitate și încredere ancheta și mediațiunea unui personaj neutru căruia e gata să-i înlesnească toate investigațiile, să-i lumineze toate căile și să-i îngăduie toate cercetările pentru a vedea și a judeca până la ce grad spiritul ei, profund democratic, a dăruit satisfacție pretențiunilor minorităților cari trăiesc, prin libera lor consimțire dela constituirea statului cehoslovac, sub beneficiul unui regim de înțelegere și de bunăvoință.

Această atmosferă de bună credință o va întâmpina, în toate cercurile cehoslovace și la întreg poporul cehoslovac, lordul Runciman, a cărui sosire a fost salutată cu bucurie de conștiința împăcată și liniștită a întregei națiuni cehoslovace.

„Plec la Praga — a declarat lordul Runciman ziarului „Evening News" — pentru a face tot ce-mi stă în putință într'o situație dificilă și plec voios. Nu este bine să ataci o problemă grea fără a fi voios".

Pe de altă parte, întreaga presă cehoslovacă salută cu o deosebită satisfacție sosirea mediatorului britanic, iar oficiosul „Prager Presse" adaogă că: „Cehoslovacia nu are nimic de ascuns în chestiunea privitoare la naționalități".

Dacă la voioșia și hotărirea lordului Runciman de a duce la bun sfârșit misiunea ce i s'a încredințat și dacă la sinceritatea de care dau dovadă președintele Republicei cehoslovace, d. Eduard Beneș, și guvernul său, se vor adăoga pe de o parte buna credință și sentimentul realității din partea germanilor sudeți, iar pe de altă parte, abținerea dela orice imixtiune a guvernului dela Berlin, se poate spera că „problema grea" de care vorbește lordul Runciman și care, într'adevăr, amenință pacea europeană, își va putea găsi o soluționare pacinică și mulțumitoare pentru toată lumea.

S'ar încărca cu o grea răspundere, față de care judecata popoarelor civilizate și libere va fi din cele mai aspre, acei cari, fie din ambiții nemăsurate, fie din calcule politice nemărturisite dar evidente, ar împiedica triumful conciliațiunii întemeiată pe dreptate și pe bună credință reciprocă.

Activitatea guvernului grec

XX

Se împlinesc azi doi ani de când treburile publice din Grecia se găsesc sub conducerea d-lui Metaxas.

Corespondentul nostru din Atena ne-a comunicat că o vastă aniversare de doi ani, va fi sărbătorită de întregul popor grec care, a beneficiat în acest interval de avantagiile ce au decurs dintr'o guvernare liniștită și fără agitațiuni politico-sociale. Corespondentul nostru adaogă că, chiar cu prilejul încercării insurecționale dela Caneea de acum câteva zile, poporul grec i-a manifestat încrederea în guvernul actual și mulțumirea sa față de rezultatele activității guvernamentale.

Intr'adevăr atât în domeniul economic cât și în cel extern — acesta din urmă fiind de altfel singurul asupra căruia ne putem îngădui aprecieri ca cronicari străini — guvernul d-lui Metaxas a adus Greciei foloase reale. Finanțele publice au fost restaurate prin stabilirea unui echilibru bugetar care a renăscut încrederea țării, fapt constatat prin creșterea depunerilor particularilor cu 3 miliarde de drahme într'un singur an. Agricultura, industria, comerțul exterior — al cărui volum a trecut dela 20 miliarde în 1936 la 25 miliarde, reducându-se simțitor și deficitul balanței comerciale — au realizat progrese incontestabile. O acțiune importantă a fost desfășurată în domeniul social, dându-se o deosebită atențiune stării materiale și morale a muncitorilor.

D. I. METAXAS

Dar, ceeace ne interesează în deosebi ca aliați ai Greciei, este activitatea guvernului Metaxas în politica lui externă și, ca un corolar al acesteia, sforțările făcute cu privire la apărarea națională.

Guvernul d-lui Metaxas a rămas credincios politicii de pace și credincios și leal față de aliații săi din Înțelegerea Balcanică. El a căutat să lichideze diferitele diferende ce existau între Grecia și unii din vecinii ei și în cursul negocierilor a arătat întreaga bunăvoință izvorîtă din sincera lui dorință de pace și de colaborare balcanică. Strângerea legăturilor cu Turcia, aplanarea neînțelegerilor cu Bulgaria, colaborarea pentru securitate și menținerea regimului mediteranian, concursul prețios ce l-a dat acum în urmă, însuși d. Metaxas, în calitatea sa de președinte al Înțelegerii Balcanice, pentru încheierea acordului dela Salonic, într'un cuvânt întreaga activitate a Greciei în politica internațională, constitue o incontestabilă și valoroasă contribuție nu numai la consolidarea păcii în Balcani, dar la politica generală de pace europeană. Urmând cu hotărîre pe această cale, era firesc ca d. Metaxas să caute să aplaneze toate chestiunile cari puteau arunca o umbră cât de slabă asupra relațiilor de prietenie cu toate

(Continuare în pag. 2-a)

Trei români din Arad, grav răniți într'un accident de automobil în Ungaria

Budapesta, 3 (Rador). — Trei români din Arad, au fost grav răniți astăzi într'un accident de automobil întâmplat în apropiere de Deszk (Ungaria de Sud).

Un automobil românesc, voind să întreacă pe altul, s'a isbit de un copac și s'a sfărâmat.

D-rul Salvator Vuia, medic din Arad, și d. Romulus Orezeanu, prim președintele tribunalului Arad, au fost grav răniți.

D-na Orezeanu are baza craniului fracturată.

Toți trei au fost internați în spitalul din Szeged.

xX⊙●⊙Xx

Yachtul cu Suveranii Angliei în drum spre Scoția

Londra, 3 (Rador). — *Yachtul regal „Victoria and Albert", având pe bord pe Suveranii Marei Britanii, a părăsit portul Great Yarmouth azi dimineață la ora 10, îndreptându-se spre Scoția.*

Din cauza avariei a două șalupe ale distrugătorului care escortează yachtul regal, au fost temeri că plecarea va suferi o întârziere. Cele două șalupe, având de luptat greu cu valurile, au fost isbite de pereții vasului „Britania", ancorat la Great Yarmouth. A fost nevoie să intervină o barcă de salvare pentru a pescui pe marinarii celor două șalupe.

xX⊙●⊙Xx

VAS ITALIAN IMPOTMOLIT

Trieste, 3 (Rador). — Nava „Massauah", de 1500 tone, aparținând companiei italiene Lloyd Triestino și afectată liniei de navigație care face legătura cu marea Roșie, a eșuat în apropiere de Djedda.

Pasagerii n'au suferit nimic depe urma accidentului.

xX⊙●⊙Xx

UN NOU RECORD AVIATIC

Moscova, 3 (Rador). — *In ziua de 2 August, avionul sportiv „23 bis", pilotat de aviatorul Fedosiev, a realizat un sbor record deasupra aerodromului Tucinov.*

Fedosiev a atins altitudinea de 7975 m., depășind cu 2718 m. precedentul record internațional de altitudine stabilit de aviatorul francez Andre Japy.

xX⊙●⊙Xx

Avion prăbușit

Bordeaux, 3 (Rador). — **Un avion aparținând bazei aeriene dela Saint Jean d'Angely, a capotat la aterizare, în cursul nopții trecute, pe aerodromul dela Marignan.**

Cei doi ocupanți au fost omorâți.

Sat jefuit de banditi în India

Simla, 3 (Rador). — Agenția „Reuter" anunță că vreo sută de banditi au jefuit satul Naizem Dhamarkel, situat la trei mile de orașul Bannu, la frontiera de nord vest a Indiei.

Armata și poliția patrulează neîncetat la frontieră, pentru a împiedica alte bande de a pătrunde în districtul Bannu, în timp ce avioanele militare caută să dea de urma banditilor cari au reușit să se infiltreze în acest district.

xXx⊙●⊙xXx

FILME

Ședință de divorțuri. Lume multă pe sală, de ambe-sexe și de toate vârstele majore.

Iată părechile învrăjbite. S'au căsătorit când erau amândoi nevoiași. Muncind cot la cot, au adunat, au prosperat, în armonie deplină, niciunul neîndoindu-se de „securitatea" căsniciei. Intr'o zi însă el găsește că nu se mai potrivesc, că i-ar sta mai bine cu o soție mai tinerică, mai suplă, mai meșteră în manechiură și'n pedichiură. Și intentează divorț pentru nepotrivire de caracter.

Alți beligeranți au aerul de a fi în armistițiu. Nu-și dau seama că se ridică în vârful picioarelor la toate înfățișările, căutându-se prin forfoteala din sala pașilor pierduți. Unii se și salută. Și dacă sunt de la periferie, când îi apropie valurile justițiabililor se strâng discret de deget.

Dar câți nu stau de vorbă ca și când s'ar găsi în antractul unei comedii, deși contribuesc, conștient sau inconștient, la o dramă socială endemică. Când le vine rândul apar la bară mai puțin emoționați decât fusese la cununie. Unii, și mai ales unele, schițează un zâmbet, — cu atât mai vizibil, cu cât succesorul din afară prezintă mai multe garanții materiale decât predecesorul dinnăuntru.

Se produc și împăcări, conciliieri, cum se zice în divorț. De obiceiu „in extremis". Durabilitatea celor mai multe însă nu depășesc viabilitatea automobilelor achiziționate de ocazie.

Se începe cu un divorț în stare de pronunțare.

Din declarațiile martorilor, citite de grefier cu viteza trenurilor rapide, avocatul reclamantului deduce că nu mai poate dura căsnicia din cauză că soțul, deși intelectual prea matur, este zilnic contrariat până la neurastenizare de soția sa, semidocută prea tânără. Prin avocatul ei, soția cere respingerea acțiunii ca fiind neserioasă și nedovedită.

Judecătorii se consultă după cartonul cu termene așezate ca notele pe portative și pronunță desfacerea căsătoriei.

Soțul face stânga împrejur și se fofilează prin public, spre a evita aterizarea bruscă asupra cheliei sale a umbreluței dela care nu-și lua ochii.

Ulută, soția privește fix pe magistrați.

— Ați terminat, îi explică președintele.

— Cum?

— Tribunalul a admis acțiunea soțului și a pronunțat divorțul.

— Și mie ce-mi rămâne?

— Apelul.

Deodată, ochii i se luminează, gura surâde și rostește:

— Vă mulțumesc pentrucă mi-ați recunoscut cel puțin sexapelul.

DON JOSE

Lipsa de piloți a aviației americane

de căpitanul EDDIE NICKENBACKER

Statele-Unite, din cauza conformației fizice a solului lor, sunt țările unde aviația este mai necesară decât la orice altă națiune. Trebue deci, să-și păstrez supremația în materie aeriană.

Totuși, ce valorează aparate fără piloți? Industria noastră va putea satisface totdeauna nevoile construcției; dar recrutarea piloților este o chestiune mai greu de rezolvat decât s'ar putea crede.

VOM AVEA IN CURAND 30.000 DE AVIOANE

Din punct de vedere militar, problema este și mai complexă. Căci, dacă trebuie trei ani spre a pune la punct un bun pilot de vânătoare, nu trebue să se uite că acest pilot nu poate fi bun de luptă mai mult de patru ore consecutive. Insă, în caz de război, când un pilot coboară, trebue ca altul să-i ia locul.

Un pilot de vânătoare trebue să fie, în multe puncte, mai desăvârșit decât un pilot de linie. Trebue să cunoască, între altele, formațiile de luptă, bombele, torpilele, mitralierele aeriene, meteorologia.

Avem nevoie de 30.000 de aparate înainte de sfârșitul anului viitor, ceace va fi însă cu putință de obținut. Din aceste 30.000 de avioane, cinci mii trebue să fie distribuite școalelor de pilotaj din Statele-Unite.

NE LIPSESC PILOTII

In Statele-Unite nu avem încă 20 mii piloți brevetați. Totuș, peste 40 mii sunt pe cale de a-și obține brevetul. Dar aceasta nu-i deajuns. Cu atât mai mult că, până în 1942, va trebui, spre a satisface nevoile armatei și ale navigației aeriene, să avem peste 200 mii de piloți.

Totuși, corpul aviației primește pe toți tinerii între 21 și 25 de ani, le asigură hrana, îmbrăcămintea și-i plătește cu 75 de dolari pe lună. Afară de aceasta, li se face o situație în aviație la sfârșitul angajamentului.

Cu toate acestea, cu toată educația aeronautică gratuită pentru tinerii și tinerele de peste 16 ani, angajamentele nu sunt atât de numeroase după cum s'ar putea spera. Va trebui deci ca aceia, cari au în adevăr încredere în aviație, să facă o nouă sforțare, spre a atrage pe neofiți.

E, de altfel, curios de observat că, în școalele aeronautice particulare, numărul elevilor în vârstă, foști ofițeri și persoane de orice profesiune, de peste 50 de ani, este mai important de cât acela al elevilor de mai puțin de 25 de ani.

INSTRUCȚIA AERONAUTICA LA ȘCOALA

Senatul a hotărît crearea a 200 noui aerodromuri, construcții pentru cari s'a votat un credit de 8 milioane dolari.

(Continuare în pag. 2-a)

SCRISORI DIN ROMA

Rasismul fascist și Vaticanul

de N. de ALDISIO

Roma, August

Indată ce a fost publicat manifestul celor zece profesori universitari cari s'au rostit pentru o politică rasistă a Italiei, atât cercurile italiene cât și străine s'au întrebat care va fi reacțiunea Sfântului Scaun. Așteptarea n'a fost lungă. In adevăr, chiar a doua zi, și anume la 15 Iulie, Papa a denunțat din reședința sa de vară dela Castelgandolfo unui grup de călugărițe franceze „că naționalismul exagerat este greșit și periculos".

La 20 Iulie, primind cam vre-o două sute ecleziaști, Papa s'a ridicat din nou împotriva rasismului în general, sub orice formă sub care acesta s'ar înfățișa. Totuși, din partea italiană n'a venit nici o replică autorizată. In sfârșit, la 28 Iulie, Papa a revenit asupra chestiunei. De astă dată în chip hotărît. Primind pe elevii Colegiului propagandei credinței, Sfântul Părinte a explicat că „catolicismul înseamnă universal, iar nici decum rasist și că nu poate fi chestiune de conflict între acțiunea catolică și partidul fascist, căci acțiunea catolică este în biserica catolică și acela care lovește acțiunea catolică lovește însă biserica, ce nu tăgăduește ideea de rasă, de națiune și de naționalitate, dar consideră întreg neamul omenesc ca o singură, o mare și universală rasă umană". Și Papa s'a întrebat cum a putut Italia să imite Germania.

Am relevat din alocuțiunea pontificală, care a fost cuprinsă în aproape 4 coloane în Osservatore Romano cele câteva fraze cari ajungeau să-i indice sensul și însemnătatea. E de prisos să ne întindem asupra concepției bisericii în materie de rase, în

(Continuare în pag. 2-a)

Soldați ruși construind un p od pe fluviul Amur, aproape de frontiera Mandciuko-ului

Lordul Runciman cu d-na, înainte de a pleca la Praga

ASPECTE SOCIALE DIN ARDEAL

Lipsa stabilității

de I. AGÂRBICEANU

Clasa intelectuală din Ardeal a suferit mult după Unire și din motivul instabilității, determinat de regimul politic existent: odată cu plecarea guvernului, pleacă toată lumea și vine alta. Sau, dacă unii nu pleacă, se fac mari mișcări „în interes de serviciu".

Nesiguranța zilei de mâine constituie cea mai gravă tulburare a vieții singuraticilor și a familiilor. După cum muncitorul manual care nu e la adăpost de această nesiguranță ajunge elementul cel mai primejdios, material ușor de aprins în mâinile agitatorilor interesați, tot așa muncitorul intelectual, amenințat continuu cu pierderea funcțiunii după care trăește, ajunge un element demoralizat, fără plăcere de lucru, lipsit de interes pentru un oficiu provizoriu, gata la orice acțiune care i-ar putea spori, și pe căi nepermise, veniturile.

Nesiguranța zilei de mâine e, pentru orice om, și o cauză de muncă superficială, și una de degradare morală.

Posibilitatea unei mutări, unei transferări... în interes de serviciu, la fiecare schimbare de regim, e aproape identică cu însăși scoaterea din slujbă. Omul nu poate prevedea și nu poate clădi o gospodărie în perspectiva vieții corturărește. El se leagă de un loc, de împrejurări și de oameni, și numai într'un cadru anumit poate dura ceva stabil. Se uită prea mult și prea adeseori că un funcționar pentru a putea fi la înălțimea datoriei, trebue să aibă rădăcinile adânc înfipte într'un anume mediu, într'o gospodărie și chiverniseală proprie. Aceia cari pleacă fluerând dintr'un oraș în altul, dintr'o regiune într'alta, — poate chiar bucuroși de variație, sau bucuroși să scape de o lume cunoscută, — n'au prins nicăeri chiag adevărat, chiar dacă s'au îmbogățit peste noapte. Ei nu vor ajunge niciodată funcționari model.

Există într'adevăr legături puternice între rostul și situația ta individuală, socială, și între rolul tău public, între slujba pe care o porți. Fără consolidarea celei dintâi, nu se manifestează în bine nici situația ta de-a doua.

Dar funcționarii ardeleni — de stat, județeni, comunali, etc. — ca în toată țara de altfel, n'au avut parte de stabilitate, de siguranța zilei de mâine. Foarte mulți dintre ei nu și-au putut înfiripa, din acest motiv, un temeiu al noului vieți, nu și-au putut face un cuib familiar, nici mijloace de existență pentru timpul când nu mai erau în oficiu.

De aceea clasa care se putea împuternici mai întâi în orașele ardelenești, este și azi în plină fluctuație, în plină neașezare, cu puține excepțiuni. Sărac 90%, mai sărac decât înainte de Unire, ea a crescut în număr dar nu și în importanță națională ce i s'ar cuveni după dreptate.

Sunt încredințat că dacă prefecții, subprefecții, pretorii, notarii, primarii și întreg personalul administrativ ar fi recrutați cu mai multă grijă, ar fi mai bine plătiți și ar fi siguri de situația lor, ar fi mai puțin dispuși la abateri și ar fi mai conștienți de datoria lor.

(Continuare în pag. 2-a)

INUNDAȚII IN NORDUL ITALIEI

Mari inundații au pustiit zilele trecute satele din regiunea de nord a Italiei, pricinuind mari pagube